

- 2) A Bíróság Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát a saját költségei viselésén túl kötelezi az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.
- 3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

<sup>(1)</sup> HL C 135., 2014.5.5.

**A Bíróság (ötödik tanács) 2015. november 12-i ítélete (a Helsingin hovioikeus [Finnország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Valev Visnapuu kontra Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus**

(C-198/14. sz. ügy) <sup>(1)</sup>

**(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — EUMSZ 34. cikk és EUMSZ 110. cikk — 94/62/EK irányelv — 1. cikk, (1) bekezdés, 7. cikk és 15. cikk — Alkoholtartalmú italok más tagállamból való távértékesítése és szállítása — Bizonyos italospalackokat terhelő jövedéki adó — Mentesség a palackok visszaváltási vagy betétdíjas rendszerhez tartozása esetén — EUMSZ 34. cikk, EUMSZ 36. cikk és EUMSZ 37. cikk — Alkoholtartalmú italok kiskereskedelmi engedélyére vonatkozó követelmény — Alkoholtartalmú italok kiskereskedelmi értékesítésének monopóliuma — Igazolás — Egészségvédelem)**

(2016/C 016/08)

Az eljárás nyelve: finn

**A kérdést előterjesztő bíróság**

Helsingin hovioikeus

**Az alapeljárás felei**

Felperes: Valev Visnapuu

Alperesek: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

**Rendelkező rész**

- 1) Az EUMSZ 110. cikket, továbbá a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének (1) bekezdését, valamint 7. és 15. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan tagállami szabályozás, amely jövedéki adót állapít meg bizonyos italospalackokra, ugyanakkor adómentességet biztosít e palackok hatékony visszaváltási rendszerhez tartozása esetén.
- 2) Az EUMSZ 34. cikket és az EUMSZ 36. cikket úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló olyan tagállami szabályozás, amelynek értelmében a valamely más tagállamban letelepedett eladó az alkoholtartalmú italoknak az első tagállamban lakó fogyasztók számára való kiskereskedelmi értékesítése érdekében folytatott importhoz szükséges kiskereskedelmi engedély követelménye alá tartozik, amennyiben az italokat ez az eladó maga szállítja, vagy harmadik személy általi szállításukról gondoskodik, feltéve hogy e szabályozás alkalmas a megvalósítani kívánt célkitűzés, a jelen esetben a közegészség és a közrend védelmének megvalósítására, továbbá e célkitűzés nem érhető el legalább ugyanilyen hatékonysággal kevésbé korlátozó eszközök útján, és e szabályozás nem képezi önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozásának eszközét; mindezeknek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

<sup>(1)</sup> HL C 202., 2014.6.30.